[illegible]

కుసుమా రంగారావు

అందం, చందాలు, ఐశ్వర్యం, పెళ్ళాదా, తెలివితేటలు ఒకే చోట కలబోయడం అరుదు. అలా అన్నీ వున్న అదృష్టవంతుల్ని చూసి "వాళ్ళకేం పెట్టిపుట్టిన విహారిలాంటి జీవితం" అని అనుకుంటాం. కానీ అలాంటి అదృష్టవంతులందరికీ జీవితంలో పరిపూర్ణత వుంటుందని చెప్పలేము. విధి అందర్నీ ఒక్కలా దీవించదు. ఆస్తికులైనా విధి చేతిలో కీలుబొమ్మలే. ఎవరికి నిర్దేశించబడిన బాటలో వారు ఇష్టం వున్నా లేకపోయినా నడచి తీరవలసిందే.

రఘురామయ్యగారు కాసీల్దారుగా పనిచేస్తూ కావలసినంత ధనమూ, పేరు ప్రతిష్ఠలు సంపాదించారు. పార్వతమ్మ కూడా వారికి తగ్గ ఇల్లాలు. వాళ్ళకు దేవుడిచ్చిన వరంలా వాసుదేవరావు ఒక్కడే కొడుకు.

ప్రత్యేకంగా వూళ్ళోనే రఘురామయ్యగారి చెల్లెలు శాంతమ్మ, బావమరిది అనంతయ్యగారు వున్నారు. చెల్లెలంటే రఘురామయ్యగారికి ఎంతో ఇష్టం. అనంతయ్యగారికి సక్షేత్రం లాంటి భూమి, వ్యవసాయం వున్నాయి. కానీ ఆయనకు మనశ్శాంతి లేదు. ఎన్ని పూజలు చేసినా, వ్రతాలు చేసినా పుట్టిన బిడ్డలు దక్కటంలేదు. నలుగురు పిల్లలు పుట్టిపోయారు. తమకిక సంతానయోగం లేదని వాపోతుంటేవారు. చింతలతో; దిగుళ్ళతో, అనారోగ్యంతో శాంతమ్మ చిక్కి శల్యమయింది. ఇంత ఆస్తి ఎవరికి పోతుందో అని అనుకునేవారు. ఇలా కష్టపడి పాడుచేయించడం, డబ్బు చేసుకోడం వృథా ప్రయాస అని

అనుకుంటూ విరక్తిలో పడిపోయారు. ఆ విరక్తి కారణంగానో శాంతమ్మ మళ్ళీ గర్భవతి అయినా పోలేదు. పుట్టుడు, పసి పిల్లలు అలా తరలిపోతుంటే ఇద్దరి మనస్సులూ భయంతో ముడుచుకుపోయేవి. "ఆ భగవంతుడు, దక్కని పిల్లల్ని ఎందుకు చూపిస్తాడో!, ఆయుష్షు ఉన్నంత వరకూ, కష్టపడడం వరకూ తమకు ఋణం. తరువాత ఇంకేం మిగలదు - అంతే" అలా బాధతో సుడులు తిరిగేవారు.

ఏనాడు చేసిన పూజ ఫలప్రదమైనదో! అయిదవ సారి పుట్టిన ఆడపిల్ల బ్రతికింది. ఐదేళ్ళు నిండేవరకు ఆ పిల్లకు ఏ ముద్దూ ముచ్చటా జరిపించలేదు. కనీసం పేరన్నా పెట్టలేదు. ఊళ్ళో తిరిపమెత్తి రాగి కాడతో చెవులు కుట్టించారు.

ఇక రఘురామయ్యగారు ఊరుకోలేకపోయారు. తన చెల్లెలి కడుపు పంట కినాటికి నిలిచినందుకు ఆయన ఎంతో సంతోషించారు. చెల్లెల్ని, బావమరిదిని ఒప్పించి ఊళ్ళో పెదలకు అన్నదానం చేయించి ఆ పిల్లకు అన్నపూర్ణ అని పేరు పెట్టించారు. ఇన్నాళ్ళ తరువాత అనంతయ్య దంపతుల కళ్ళల్లో దీపాలు వెలిగాయి. వాళ్ళ ఇల్లు మళ్ళీ కళకళలాడింది. వాళ్ళకన్నా ఎక్కువగా రఘురామయ్యగారు, పార్వతమ్మ సంతోషించారు.

ఆ ఆనందం, సంతోషం ఎక్కువ రోజులు నిలువలేదు. అన్నపూర్ణకు ఏడవ ఏడు రాకముందే శాంతమ్మ గర్భసంచి కాన్సర్‌తో బాధపడి తీసుకు తీసుకు చనిపోయింది. అనంతయ్యగారి శ్రమ, రఘురామయ్యగారు చేయించిన వైద్యం అన్నీ వ్యర్థమయిపోయాయి. అనంతయ్యగారు భార్యకు ఒక తండ్రిలా, ఒక తల్లిలా ఎంతో సేవ చేశారు. శాంతమ్మ భర్తను వారించలేక, ధైర్యం చెప్పలేక, ప్రియమైన కూతురి సుఖం చూడలేక లోలోపల కుమిలిపోయింది. పాపం! త్వరలోనే భగవంతుడు ఆమెకు విముక్తి ప్రసాదించాడు.

అనంతయ్యగారు కూతుర్ని చూసుకుంటూ దుఃఖాన్ని దిగమింగుకున్నారు. అన్నపూర్ణను ప్రాణం కన్నా ఎక్కువగా నేలమీద పడనీయకుండా చూసేవారు. రఘురామయ్యగార్ని చెల్లెలు లేని లోటు చాలా క్రుంగదీసింది. చెల్లెలిగుర్తుగా మిగిలిన ఆ పసిదంటే ఆయనకు అంతులేని అభిమానం.

విధి వంకరగా చూస్తుంటే అభిమానాలు, ప్రేమలు ఏం చేయగలవు? ఉన్నట్టుండి, పొలం నుంచి వస్తున్న అనంతయ్యగారు పాము కరచి చనిపోయారు.

అస్థిపాస్తులకు తగిన కట్టుబాట్లు చేసి అన్నపూర్ణను తీసుకొని వెళ్ళిపోయారు రఘురామయ్యగారు

పక్కలోని ఆ పిల్లవాడి మీద జాలివల్లనో అనండి బంధుప్రేమ వల్లనో అనండి పార్వతమ్మ అన్నపూర్ణను కన్నబిడ్డలా ఆదరించింది. పసితనంగా ఆడపిల్లలంటే మోజుపడే పార్వతమ్మకు ఆ లోటు ఈ రూపంగా తీరింది. పెద్దకళ్ళతో సన్నగా రివటలావుండే అన్నపూర్ణ ఆయింట్లో అందరికీ ఆరో ప్రాణమయిపోయింది.

పార్వతమ్మ, రఘురామయ్యా పిల్లల నిద్దర్నీ రెండు కళ్ళలా చూసుకునే వాడు ఇక వాసుకు కూడా అస్తమానం తన ఇంట్లో వుండి తను చెప్పినట్లు వినే మంచి నేస్తం దొరికి నందుకు ఎంతో సంతోషం కలిగింది. ఇద్దరూ కలిసి స్కూలుకెళ్ళడం. కలిసి చదుకోవడం, కలిసి భోజనం చేయడం, కలిసి ఆడుకోవడం, అలా

...క్కతో వుండేవారు. చివరికి తులసి తప్ప అంతా కా సీర్దారుగారికి ఇద్దరు పిల్లలుకుండేవారు.

రఘురామయ్యగారు పిల్లలమీద ఎంత ప్రేమ వున్నా పైకి కనబర్చేవారు కారు. చదువు విషయంలో గాని క్రమశిక్షణ విషయంలో గాని చాలా ఖచ్చితంగా వుండేవారు. ఎవరు తప్పుచేసినా సరే శిక్ష అనుభవించాల్సిందే. అల్లా అని వారి కోరికలకు సరదాలకు ఏనాడు అడ్డు పెట్టేవారు కారు. సమంజసమైన కోర్కెలన్నిటికీ వారి ఆమోదముద్ర వుండేది. వాళ్ళ అవసరాలని జాగ్రత్తగా కనుక్కుంటూ తక్షణం తీర్చేవారు. పిల్లలకు తనపట్ల భక్తి, గౌరవం తప్ప భయం ఏర్పడకుండా చూసుకునేవారు పిల్లలకూ ఆయనకు మధ్య ఎలాంటి దాపరికాలు, సంకోచాలు లేకుండా చేయగలిగారు. భర్త పట్ల అంతులేని గౌరవం, నమ్మకం వున్న పార్వతమ్మ కూడా పిల్లల విషయం వారిమీదే వదిలేసి తను నిశ్చింతగా వుండేది. పిల్లలసంరక్షణా భారం మరిచి ఆవిడ తన నిత్యమీద పేమకోని ఆ పనిలో కావలసినంత తృప్తి శాంతిని పొందుతూండేది. జాగ్రత్తగా కావలి కాచి పెంచిన తోటలో వికసించిన పుష్పాల్లా వాసూ, పూర్ణా దిన దిన ప్రవర్ధమానంగా పెరిగారు.

పూర్ణ చదువులో చాలా చురుకైనది. వాసుకు పూర్ణలా చూస్తే చాలు అల్లుకోగల శక్తి లేకపోయినా ఏ విషయమైనా సరే తెలిసేదాక ఎంత శ్రమైనా పడగల దీక్ష, పట్టుదల వుండేవి.

కాలచక్రం గబగబా దొర్లిపోయింది. వాసూ పూర్ణా మెట్రిక్ లో చేరిపోయారు. రఘురామయ్యగారు రిటైరయిపోయారు. పార్వతమ్మ సాధారణంగా భర్త పడిలే ప్రాణాలు వదిలే ఊర్ధ్వలోకానికి వెళ్ళిపోయారు. ఇంట్లో మిగిలిన ముగ్గురూ బంధువుల్లా కాకుండా ఆప్తమిత్రుల్లా, ప్రాణానికి ప్రాణం ఇవ్వగల స్నేహితుల్లా బంధుప్రేమకు అతీతమైన అభిమానంతో వుంటున్నారు. ఒకరి మనసు ఒకరు తెరవడంలో కోరకుండానే ఒకరికొకరు సాయం చేసుకోవడంలో ఎంతో తృప్తిని అనుభవిస్తూ వుండేవారు.

హడావిడిగా పరీక్షలకు వెళ్తున్న పూర్ణ, వాసూల పెన్నుల్లో సిరా వుందో లేదో చూడటం, లేకపోతే పోయడం, వాళ్ళ పర్సుల్లో సరిపడా డబ్బు వుంచడం, పెన్సిల్స్ చెక్కి సిద్ధం చెయడం రఘురామయ్యగారికి ఎంతో తృప్తి కలిగించే పని. మామయ్యకు కావాల్సిన మందులు ఇంట్లో వుందో లేదో చూసుకోడం, పొద్దున్నే ఆయనకు కాఫీ అందేలా చూడటం పూర్ణకు ఇష్టమైన పనులు.

తంత్రికి ప్రియమైన సాహిత్యం వెతికి వెతికి తెచ్చిపెట్టడం వానుకు సరదా. కావ నీళువా, బట్టలూ పుస్తకాలు కర్రీ నీటుగా [illegible] పృచటు పూర్ణకు వంతోషం. పూర్ణ నోట్సులు దిద్దడం, [illegible] డైమండ్ సబ్ మిట్ అయ్యేలా [illegible]టం, పూర్ణకు [illegible] కుడు [illegible] విషయాలు చెప్పడం వానుకు హాబీ. [illegible] వాటిగయితేళు విశేషాల్లో [illegible] గడిపేవారు.

ఇద్దరికీ [illegible] గ్రాడ్యుయేట్ డిగ్రీలు కూడా తీసుకున్నారు. రఘురామయ్యగారి కోరికలు చాలావరకు తీరి[illegible] వానని పూర్ణకు [illegible] మంచి చేస్తే [illegible] బాధ్యత తీరిపోతుంది. ఒకసారి [illegible] ఇద్దరిముందూ చెప్పారు. ఇద్దరూ నవ్వేసి పూరుకున్నారు ఇదో పెద్ద [illegible] అన్నట్లు.

కాపి ఆయన [illegible]లో మరో ఆలోచన తవేలతలా మెరిసింది. ఆయన ప్రభుత్వోద్యోగం చేసి రిటైరయి[illegible] దానితో పెద్ద [illegible]లేదు. [illegible] కరకమైన [illegible]. [illegible]గక్క తగిన [illegible] పుదోగ్యులు. వాళ్ళకు [illegible] సామాన్యాలు [illegible]యత్నం, అణగి మణగి ఒదిగి వుండటం ఆయనకి ఇష్టం లేదు. కొడుకూ, కోడలూ గర్నమెంటు డాక్టర్లవడం ఆయనకు ఇతరామూ తప్పలేదు. "వాళ్ళిద్దర్ని విదేశాలకు పంపి చెరో పట్టుకో [illegible] చేయించాలి. ఒక్క ఏడాదిలో తిరిగి వచ్చేస్తారు. వాళ్ళు వచ్చేసరికి ఈ వున్న [illegible] ఆస్తి అమ్మే[illegible] అత్యాధునిక పరికరాలన్ని వున్న హాస్పిటల్ కట్టిస్తాను. ఇద్దరికీ ఎలాగూ [illegible]తుంది. ఇక వాను అసలి పూర్ణ పంపదని తేనా ఏముంటుంది? [illegible] దేశ[illegible] హాస్పిటల్ [illegible] ఇప్పుడు ఖర్చుపెట్టిన దానికన్నా [illegible] సంపాదించుకుంటారు వాళ్ళు తిరిగి వచ్చాకనే పెళ్ళి చేస్తే బాగుంటుంది. ఇదే [illegible] పూర్తవ్వాలి. లేకపోతే ఈ దీక్ష, [illegible] తప్పిపోతుంది. స్టడీటూర్ [illegible]లా హనీమూన్ ట్రిప్ [illegible] ఏడాది[illegible]న్నది వాట [illegible]వుతుంది. వాళ్ళు నా మాట కాదనరు." అని గుబురు మీసా[illegible] చాటున [illegible] న్నారు.

రఘురామయ్యగారు అనుకున్నారం[illegible] జరిగి[illegible] వానుని పూర్ణని వప్పించి[illegible] పెట్టించారు.

ఢిల్లీ [illegible] కూడా వుండి తీసికెళ్ళారు. పాస్‌పోర్టు వీసా అన్నీ ప్రయత్నం[illegible]గారు. వాళ్ళకి [illegible] వస్తువులు, బట్టలు తెప్పించడం[illegible] శ్రద్ధతో ఆయనకు ఊపిరి తీరిక లేకపోయింది. ఆ వృద్ధుని శ్రద్ధ, ఆరాటం చూస్తుంటే ఇద్దరికీ హృదయం ద్రవించి కళ్ళు

కిమర్చాయి. అది గ్రహించి వారు నవ్వుతూ, 'ఏమర్రోయ్! నన్ను ముసలాడి క్రింద జమకట్టేస్తున్నట్లున్నారా? ఇది కాలి ఖానా చేసిన కాయకల్ప గుర్తుంచుకోండి. నా కన్నా ఎంతోగా ఉండేరే ముసలాళ్ళవుతారు చూస్తూండండి!' అన్నారు తేలేస్తూ. ప్రయాణం రోజుల్లోకి వచ్చింది.

పూర్ణ 'సెలెరిటీ' వాను 'ఆర్గోనిక్స్' స్పెషలైజ్ చేయడానికి నిర్ణయించుకున్నారు. అదృష్టంకొద్దీ ఇద్దరి ప్రొఫెసర్లు ఆస్ట్రేలియాలోనే వున్నారు. ఒకరు మెల్‌బోర్న్‌లో ఒకరు సిడ్నీలో వుండాలి కాని ఫరవాలేదు ఒకేచోట వుండే అవకాశం లేకపోయినా కావాలనుకున్నప్పుడు కలుసుకోవచ్చు. ఇద్దరూ వుంటారుగనుక మరీ బెంగపడిపోనక్కర్లేదు. అందుకని ముగ్గురూ తృప్తిగానే వున్నారు.

కాని అనుకోకుండా ఏర్పడిన ఖాళీలో వాసుని సివిల్ సర్జనుగా ప్రమోట్ చేస్తూ, మరొక సంవత్సరం వరకు దేశాన్ని వదలడానికి వీల్లేదని ప్రభుత్వం ఆదేశించింది.

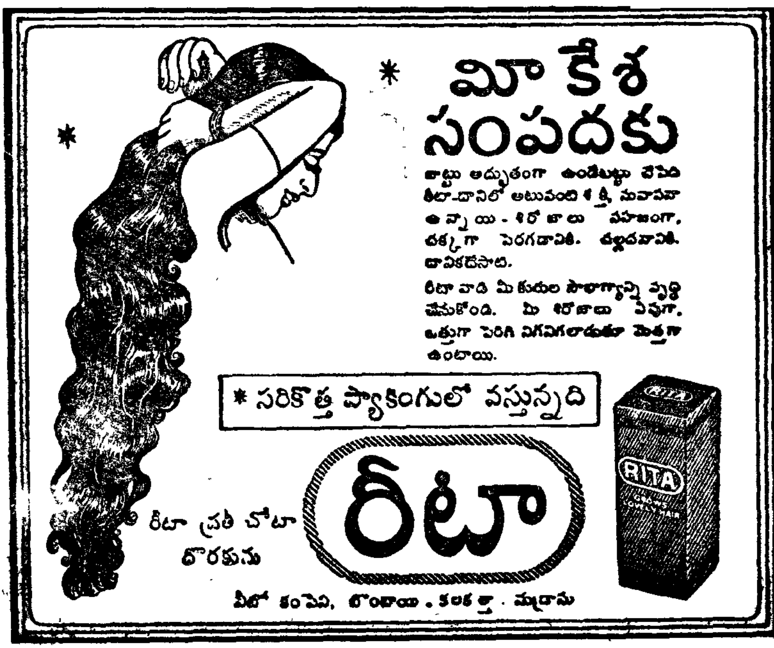

వాళ్ళకు వాసుకు ఇంత త్వరలో ప్రమోషన్ వచ్చినందుకు సంతోషించాలో, లేక విదేశ ప్రయాణం ఆగిపోయినందుకు విచారించాలో తెలియలేదు. మొత్తానికి ఉత్సాహం తగ్గిపోయింది.

పూర్ణ తనకు భయమనీ, ఒంటరిగా వుండలేనని, వచ్చే సంవత్సరమే వాసుతో కలిసి వెళ్తానని మొండికేసింది. రఘురామయ్యగార్కి, వాసుకి పూర్ణని బలవంతం చేసి ఒంటరిగా పంపడం బాధగా వున్నా కర్తవ్యం ముందుకు తోసింది.

వాసు, 'పూర్ణా! నా మాటవిను. ఇంత ప్రయత్నం చేశాక ఏకారణం చెప్పి మానేస్తావు? ఈ ఛాన్స్ రావడమే అరుదు. నీకు తెలియనిదేముంది? ఎంత కష్టపడి ప్రయత్నించాము? ఇప్పుడు వద్దని తిరస్కరిస్తే ఈ అవకాశం మళ్ళీ రానే రాదు. ఏడాది ఎంతలో తిరిగి వస్తుంది? మన కాలేజీవాళ్ళు, పరిచితులు ఎంతమంది లేరు? నీవు పరిస్థితులు అర్థం చేసుకో. మరీ చిన్నదానిలా మారాం చేయకు' అని అన్నాడు.

రఘురామయ్యగార్కి పూర్ణను మాత్రమే పంపడం నిజానికి అసలిష్టం లేదు. వాసు వెళ్ళడంలేదని పూర్ణని మాన్పించడం అయిన అంతరాత్మ ఒప్పుకోలేదు. 'ఒకే ఒక్కసారి లభించే ఈ అవకాశం పూర్ణకు లేకుండా చేయకూడదు. చిన్నతనం వల్ల, భయంవల్ల వెళ్ళనని అంటున్న పూర్ణని తను ఆమోదించకూడదు. తరువాత ఆ పిల్లే విచారించవచ్చు. తన ప్రేమ పూర్ణ భవిష్యత్తుకు ఏ విధంగా ఆటంకపరచకూడదు. ఏనాడైనా తన మనస్సే తనని ఎదురు తిరిగి 'పూర్ణను నయానో భయానో చెప్పి ఎందుకు పంపలేదు? అదే వాసైతే వూరుకునేవాడివా?' అని అడిగితే తను సమాధానం చెప్పలేని దుస్థితిలో వుండకూడదు. 'ఇద్దర్నీ ఒక్కలా చూశాను' అని గుండెమీద చేయివేసుకుని తన చెల్లెలికి చెప్పగల ధీమా తను కోల్పోకూడదు. ఎలాగైనా పూర్ణ వెళ్ళవలసిందే' అని నిర్ణయించుకున్నారు.

మొత్తానికి ఎలాగైతేనేం పూర్ణను ఒప్పించగలిగారు. పితృసమానుడూ, గురువూ, ప్రియమిత్రుడూ, ఆత్మబంధువూ అయిన రఘురామయ్యగారి పాదాలకు వంగి నమస్కరించింది.

అత్యంత సన్నిహితుడూ, ప్రియతముడూ అయిన వాసు గుండెల మీద వాలి బావురుమంది. వాసు వాత్సల్యంతో, ప్రేమతో పూర్ణను గుండెలకు హత్తుకొని నుదురు ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. ఆ పరిష్వంగంలో ఉద్రేకమూ, ఇంద్రియ చాంచల్యము, తమకము లేవు. అంతులేని మమత, ఆత్మీయత, స్నిగ్ధమూ మధురమూ అయిన స్నేహం

న్నాయి. దీనంగా, దిగులుగా వున్న పూర్ణను తీసుకొని విమానం ఎగిరి పోయింది.

పూర్ణ లేని ఇంట్లో మనలదం వారికి ఎంతో కష్టమైపోయింది. ఎవరికి వారు బాధను అణచుకొని, నిగ్రహించుకొని కాలం నెట్టసాగారు. పూర్ణ వుత్తరాలు కొంత వరకు తృప్తి కలిగించేవి.

పూర్ణ విక్టోరియాలోని విన్సెంట్స్ హాస్పిటల్లో అనరరీ అసిస్టెంట్‌గా జాయిన్ అయింది. గైనకాలజీ ప్రొఫెసరు మిస్టర్ బ్రూక్‌కి పూర్ణ చూడగానే నచ్చింది. సన్నగా తెల్లగా పొడవైన పడతో కాస్త కొంటెగా పదహారేళ్ళ పిల్లలా వున్న పూర్ణ పోస్టు గ్రాడ్యుయేషన్ చేసిందంటే ఆయనకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. ఇంత దూరం తనదగ్గర చదువుకోటానికి వచ్చిన ఆ అమాయకపు ఇండియన్ గర్ల్‌ని చూస్తే ఆయనకు అంతులేని పుత్రికా వాత్సల్యం కలిగింది. పూర్ణమీద ఏర్పడిన ఈ అభిప్రాయం ఆయన అలాగే నిల్పుకోగలిగాడు. పూర్ణ విషయంలో ఎంతో శ్రద్ధ చూపుతూ ఆమె భయాన్ని సంకోచాన్ని తొలగించాడు.

పూర్ణతోపాటు మిస్టర్ బ్రూక్ దగ్గర పదిహేనుగురు స్టూడెంట్స్ వున్నారు. వాళ్ళల్లో మిస్టర్ నాథ్ మంచి చలాకీ అయినవాడు. అందరితో నవ్వుతూ, హుషారుగా వుండేవాడు. పూర్ణతో చనువుగా స్నేహంగా మాట్లాడేవాడు. పూర్ణకు ఏ అవసరం కలిగినా సాయం చేసేవాడు. అక్కడి హాస్పిటల్ పద్ధతులు, తీరుతెన్నులు పూర్ణకు చెప్తూండేవాడు.

రెండు మూడు నెలలు జరిగే సరికి పూర్ణకు క్రొత్త భయం మాయమ

మయ్యాయి. బాగా స్థిరపడి పోయింది. పరిచయస్తులు ఏర్ప డారు. మూర్తి, పూర్ణా మంచి స్నేహితులయ్యారు. మూర్తి, పూర్ణను ఇండియా గురించి, ఇండియన్ హాస్పి టల్స్ గురించి అంతులేని ప్రశ్నలు వేస్తూ కుతూహలంగా వినేవాడు. పూర్ణ సమాధానాలు చెప్తూ అదో క రకమైన హాయి ననుభవించేది.

మూర్తి ఎంతపనైనా, ఎన్ని గంటల తరబడైనా సరే విసుగూ విరామం లేకుండా ఉషారుగా చేసేవాడు. అలుపూ, చిరాకూ అతనికి లేవేమో ననిపించేది పూర్ణకి. ప్రొఫెసర్కు మూర్తి అంటే చాలా ఇష్టం. హాస్పి టల్ విషయాలన్నిట్లో మూర్తి సలహా అడిగేవాడు 'మై రైట్ హాండ్' అని గర్వంగా చెప్పుకునేవాడు.

హాస్పిటల్ సమయంలో పూర్ణని ఒక్క నిమిషం వృథా చేయనిచ్చే వాడు కాదు మూర్తి. 'ఇంత దూరం వేస్టు చేయడానికి వచ్చేవా' అని కేకలేసేవాడు. పూర్ణకు మొదట్లో చిరాకువేసినా మూర్తి నిష్కల్మషమైన హృదయానికి, స్నేహానికి తలవంచక తప్పలేదు. ఏ క్రొత్తరకమైన కేస్ వచ్చినా విధిగా పూర్ణ వుండాల్సి వచ్చేది. పూర్ణ ఎప్పుడేనా అలసిపోయి వెనకాడితే మూర్తి ఏమాత్రం లెక్కచేయకుండా ప్రొఫెసర్ కన్నా ఎక్కువగా విసుక్కునేవాడు. పైగా 'హా ఇండి యో తి యాకు వెళ్ళాక మూర్తి అనే దయ్యం నాకేం నేర్పలేదు, నాకే ఛాన్స్ ఇవ్వలేదు అని చెప్తావు దానికి నేను ఒప్పుకోను' అనేవాడు. అతని మాట మానాటి పూర్ణ మనస్సు ఒప్పో మయ్యేది.

పూర్ణకి తెలియకుండానే మూర్తి ఆమె హృదయంలో చాలా చోటు చేసుకున్నాడు. హాస్పిటల్ అవర్స్ అయిపోగానే ఇద్దరూ కలిసి ఏవో మాట్లాడుకుంటూ గడిపేవారు. వీకెండ్స్ లో పూర్ణని అక్కడికీ ఇక్కడికీ తిప్పేవాడు. కానీ ఎన్నడూ తొందరపడి హద్దులు మీరేవాడు కాదు. 'విదేశీయులకి నైతిక విలువలు కాస్త తక్కువేమో' అనుకున్న పూర్ణ భయాన్ని ఎగరగొట్టేశాడు. ఇతరప్పుడు ఎంతో ప్రేమగా తియ్యగా పూర్ణ చేతులు నిమురుతూ మాట్లాడేవాడు కానీ హాస్పిటల్ లో అడుగు పెట్టగానే మనిషే మారి పోయేవాడు. కేవలం ఆపరేషన్స్, పేషంట్స్, సర్జెన్సు ఇవే మాట్లా డేవాడు. ఆ క్రమశిక్షణ, నిగ్రహం పూర్ణకెంతో నచ్చాయి. అవే మూర్తి పట్ల ఆరాధన కలిగించాయి.

మూర్తి అందమైనవాడు. పొడుగాటి ఎత్తు, పలచగా లావూ కాకుండా తెల్లటి రంగు ఉబ్బు క్రాఫు, విశాలమైన ఎద కలుతూన్నట్టుండే చురుకైన చిన్న కళ్ళూ— తీవిగా హుందాగా వుంటాడు. పూర్ణకళ్ళు ఆపేక్షతో

సూజీమీదనుండి తిరిగి రాలేక పోయింది! సూజీని చూడకుండా మాట్లాడకుండా వుండలేని స్థితికి వచ్చింది పూర్ణ. కానీ పూర్ణ అంతరాంతరాల్లో ఏదో కీడులాంటి భయం సంకోచం ఎప్పుడూ పీడిస్తూండేది.

పూర్ణ మనస్సిమితం పూర్తిగా కోల్పోయింది. నిరంతరం ఎడతెగని ఆలోచనలు ఆమెను చిత్రహింస పెట్టసాగాయి. మస్తిష్కం మొద్దుబారిపోయినట్లనిపించేది. ఈ చిక్కుముడి ఎలా విడుతుంది? భవిష్యత్తులో ఏమవనున్నది? ఎలా? ఏం చెయ్యాలి?" అని దిగులుపడుతూండేది.

సూజీ ఆ రోజెందుకో ప్రతి పనిలో ప్రతి మాటలో ఏదో తొందర పడుతున్నాడు. అనవసరపు విషయాలకు కూడా నవ్వుతూ మాట మాటకూ పూర్ణనంత చూస్తూ ఆమె చెయ్యి పట్టుకొని నొక్కి వదులుతూ వున్నాడు పూర్ణ గమనించింది, అతనింత వరకూ యేనాడూ అడగకుండా వూరుకుండేవాడు. సూజీ వున్నట్లుండి పూర్ణ పాదం పట్టుకొని గుండెలకానించి తీసుకొని గాఢంగా చుంబించాడు. పూర్ణ చెప్పలేని పరవశత్వంలో మునిగిపోయి సూజీని పెనవేసుకుంది.

సూజీ, "డియర్, ఐ లవ్ యూ" అన్నాడు మత్తుగా పూర్ణను అలాగే పట్టుకొని.

పూర్ణ, సిగ్గుతో తలవంచుకొని సూజీని విడిపించుకొని దూరంగా కూర్చుంది.

సూజీ పూర్ణ దగ్గరగా జరిగి కూర్చుంటూ చెప్పు, ఐనా నేనంటే నీ కిష్టమేనా? నీవు నాకు ప్రాణం. నిన్ను చూసిన క్షణం నుంచి నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. ఇన్నాళ్ళూ నీతో చెప్పలేకపోయాను. ఇక చెప్పకుండా వుండలేను. మాట్లాడు అనూ!" అని అన్నాడు.

మొట్టమొదటిసారిగా మగవాడి నోటినుండి వచ్చిన ప్రేమ సంభాషణ వింటున్న పూర్ణ చెవులకు ఎంతో మధురంగా వినిపించాయి. ప్రేమించిన ప్రియుని మాటలు ఎవరికి ప్రియంగా వుండవు?

పూర్ణ బలవంతంగా కొంత టైమ్ ఇవ్వమని కోరింది.

"అలాగే ఐనా! నీవు కోరినంత టైమ్ తీసుకో - కాని త్వరగా నీ మనసు చెప్పు" అన్నాడు నవ్వుతూ. సూజీ ... వెళ్ళిపోయాడు.

పూర్ణ అలాగే కూర్చొని ఆలోచించసాగింది.

"నాలో ఇంతవరకు ఎన్నడూ ఈ సంచలనం, ఆలోచనలు రేగనేలేదు. ఈ సూజీని చూసాకే ఎందుకు మనస్సు ఏవో లోకాల్లో విహరిస్తూంది. ఆ కౌగిలిలో ఎంతటి స్పందనవుంది? ఆ స్పర్శ ఎంత హాయిగా వుంది!

ఇదో క్రొత్త అనుభూతి. నా మనసు అనేకసార్లు మొట్టుకుంది. ప్రక్కన కూర్చుని కబుర్లు చెప్పేది. కాని ఏనాడూ ఇలాంటి ఉద్విగ్నత, ఉద్రేకం కలుగనే లేదు. అదో ప్రశాంత సరోవరం లాంటిదైతే ఇదో తరకలు వేసే సెలయేరులాంటిది.

బావను చేపట్టి సూశీని వదులుకోవాలి సూశీని వదులుకొని తను బ్రతకలేదు. సూశీని చేసుకొని బావకు దూరమవ్వాలి. బావను చిన్నబుచ్చడం తనకు చేతకాదు.

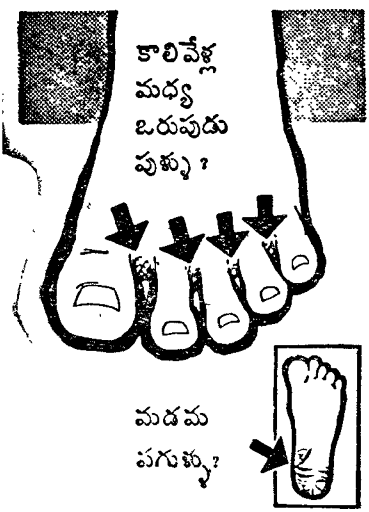

లిచెన్సా

వాడండి

DZ-1613 CR-TG

ఎలా ఈ సమస్య పరిష్కారమయ్యేది?

బావా, తనూ అనేకసార్లు ఒంటరిగా షికార్లు వెళ్ళేవారు. పిక్చర్లకు వెళ్ళేవారు. మాటల్లో ఒక్కసారన్నా అలాంటి భావనా, అలాంటి కోరికా కలగనేలేదు. బావ కళ్ళల్లో సూశీ కళ్ళల్లో కనబడే భావమేదీ లేదు. తను మధ్య ఎన్నడూ ప్రేమ, పెళ్ళి ప్రస్తావనే వచ్చేది కాదు. కాని ఇద్దరిమధ్య కావలసినంత ఆప్యాయత, అభిమానం ఉన్నాయి. ఒక్క ఇంట్లో ఒక్క పరివారంలో పెరిగిన మా మధ్య అన్నా చెల్లెళ్ళ అనురాగమేగాని భార్యాభర్తల ప్రేమ పెరగలేదు. కాంక్ష, వ్యామోహం ఎన్నడూ ఏర్పడలేదు. కాని ఈ సూశీని చూస్తుంటే ఎప్పుడూ అతని దగ్గరే, అతన్ని ముట్టుకుంటూ, అతని మాటలు వింటూ వుండాలని, ఇంకా ఏదో యేదో అనిపిస్తూంటుంది. బావ సూశీ కన్నా ఏవిధంగా తక్కువ కాదు. కాని ప్రేమకు ఎక్కువ తక్కువల ప్రమేయం లేదు.

ఇప్పుడు నా కర్తవ్యమేమిటి? ఎవర్ని స్వీకరించి ఎవర్ని కాదనాలి? బావను చేసుకోకపోతే మామయ్య ఏమనుకుంటారు? బాధ పడరేమో? ఏమో— ఎవరినన్నా త్రోసి వేయగలను గాని మామయ్యకా? వీల్లేదు – మామయ్య కించిత్తు అనుం

వ్యక్తి [illegible] తను [illegible] మామయ్య మానవాళితుడు. అది తన నిశ్చితాభిప్రాయం. నేను కాక పోతే మామయ్యకు కొడుకే దొర కదా? మామయ్యకు నా మనస్సు చెప్పే అర్థం [illegible] కోరా? అ [illegible] అలా [illegible] మొండి [illegible] [illegible] ఉద్దేశ్యాలు ఎలా వున్నాయో నా గురించి ఏవో ఊహల్లో ఊగడం లేదు [illegible] దారిద్ర్యం [illegible] రాల[illegible], [illegible] చేతి [illegible] కరచిన [illegible] [illegible] తిరిగి చూ[illegible] లాభం లేదు - ప్రపంచంలో నా వాళ్ళు అనుకొనేవాళ్ళు దారిద్రకే వాళ్ళు దూరమయితే [illegible] సహించలేను. కాని బదులు [illegible]

[illegible] తన నూరేళ్ళ జీవితం [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] రక్షి[illegible] అని [illegible] ఇదం[illegible] ఏదీ నిర్ణయించుకోలేక [illegible] పోయింది పూర్ణ.

[illegible] లేకా, [illegible] [illegible] బాధ పడింది. సూజీకి పూర్ణ మనస్సు లోని అలజళ్ళలం ఏం తెలుసు? మామూలుగా ప్రేమగా పూర్ణ తన జీవితం అన్నట్లు వుంటున్నాడు.

మరొకసారి లాన్ [illegible] కూర్చొని వు[illegible] సూజీ పూర్ణ [illegible] పడు కొని ఆమె కళ్ళ[illegible] ప్రేమగా [illegible] "[illegible] నా డియర్ ఏం నిర్ణ యించావు? నీ నిర్ణయంతోనే నా జీవితం ఆధారపడి వుం[illegible]. [illegible] [illegible]దన్యాయం అంతే [illegible] భరించలేను. నరే [illegible]నంతే [illegible] [illegible] కాదు. ప్రపంచంలో అందరికన్నా [illegible] [illegible] అనుకున్నాను.

పూర్ణ మౌనంగా సూజీ [illegible] [illegible] వుండి పోయింది.

సూజీ పూర్ణను తన [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] నీ [illegible] [illegible]. నీ భయం నాకు తెలుసు. [illegible] [illegible] వివాహం [illegible] [illegible] [illegible] దూ[illegible] [illegible] వెళ్ళ యిస్తా[illegible] [illegible] ఇం[illegible] వెళ్ళి పోదాము. [illegible] నీ దేశమన్నా ఒక్కటే. ఏ దేశీయులకు సేవ చేయ దమన్నా నాకు ఇష్టమే. కాని వెనక ఎలాంటి బాధ్యతలూ, బంధువులూ లేరు. వున్న వాళ్ళంతా స్నేహి

తులే! వాళ్ళల్లో ముఖ్యమయిన దానివీ, ప్రియమైన దానివి నీవే గనుక నీ దగ్గర వుంటమే నాకిష్టం' అన్నాడు నవ్వుతూ.

పూర్ణ డెప్యుటేషన్ టైమ్ అయిపోవచ్చింది. ఇక త్వరలో ఇండియాకు వెళ్ళిపోవాలి.

సూజీ, పూర్ణ మౌనం ఇక సహించలేక పోయాడు. ఒకనాడు ఏదో ఒకటి తేల్చుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. పూర్ణ దిగులుగా శూన్యంలోకి చూస్తూ అపార్టుమెంటులో కూర్చునివుంది. పల్చని చెంపలు, పట్టుదలను సూచించే సన్నటి మొన తేలిన ముక్కు, చిన్నపెదాలు, తెలివిగా మెరిసే పెద్ద కళ్ళు, సన్నటి నడుమూ - సూజీలో నిగ్రహం సడలిపోయింది. వెనకనుంచి వచ్చి పూర్ణను రెండు చేతుల్తో గాఢంగా కౌగలించుకున్నాడు. ముందు ఉలిక్కిపడినా పూర్ణ సూజీ చేతుల్లో కరిగిపోతూ భుజంమీద వాలిపోయింది. సూజీ పూర్ణను మరింత దగ్గరగా తీసుకొని ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. ఆ బిగి కౌగిలిలోనే 'అనా, ఇలా ఎన్నాళ్ళు నన్ను దూరంగా వుంచి బాధ పెడ్తావు? ఈరోజు నిన్ను నా దాన్నిగా చేసుకొని పెండ్లి చేసుకుంటాను. లేకపోతే నీవు నామాట వినవు' అని ఉద్రేకంతో పూర్ణ మొహంకు వంగబోయాడు.

రాబోయే ప్రమాదాన్ని వెంటనే గ్రహించిన పూర్ణ కెవ్వున అరుస్తూ దూరంగా జరిగిపోయింది. రెండు చేతులూ అడ్డంగా చాపుతూ, 'వద్దు వద్దు సూజీ - ప్లీజ్, ఆవేశపడకు. నాకు ఇండియాలోనే బెట్రోతల్ అయిపోయింది. నా భర్త డాక్టరు. నా కోసం ఎదురు చూస్తుంటాడు. మమ్మల్ని అన్యాయం చేయకు. నీవు నన్ను అవమానం చేశావా నేను యిక ఇండియాకు వెళ్ళను. మీ ఆస్ట్రేలియాలోనే నీ కళ్ళముందే చచ్చిపోతాను' అంది ఏడుస్తూ.

సూజీ షాక్ తగిలినట్టు నిశ్చేష్టుడయి చూస్తూ వుండిపోయాడు. ఎంతో సేపటికి తేరుకుని 'ఐ యామ్ సారీ, వెరీ సారీ' అని గొణుక్కుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

పూర్ణ అలాగే ఏడుస్తూ వుండిపోయింది. తెల్లారి సూజీ మామూలుగా హాస్పిటల్‌కు వచ్చాడు. పూర్ణను విష్ కూడా చేశాడు. పూర్ణ సూజీలో మూర్తీభవించిన గాంభీర్యం, శాంతం చూసి లోలోన నిట్టూర్చింది.

ఏవో ఎంబసీ గొడవలొచ్చి పూర్ణ ప్రయాణం మరో నెల వాయిదా పడింది. అన్నాళ్ళూ సూజీ పూర్ణతో వెనకటి లాగే స్నేహంగానే వున్నాడు. ఏ మాత్రం కోపం లేదు. కానీ వెనకటి ప్రేమ సంభాషణలు మటుకు మానేశాడు.

ఆరోజు సాయంత్రమే పూర్ణ విమానం ఎక్కుతుంది. భారమైన మనస్సుతో సామాను సర్దుతూవుంది. అడుగుల చప్పుడుకు తల ఎత్తి "రా సూజీ! [illegible] రోచ్చే" అంది చల్లగా [illegible] నవ్వుతూ.

సూజీ [illegible]గా వచ్చి [illegible] న్నాడు

[illegible] అలాగే [illegible] [illegible] "[illegible]" అన్నాడు.

ఏనాడూ పైకి రాకుండా అణచుకున్న అభిమానం, ప్రేమ ఈనాడు పూర్ణను వివశం చేస్తున్నాయి. సూజీ [illegible] [illegible] పవిత్రస్నేహం సూజీ [illegible] [illegible] అంది.

సూజీ [illegible] [illegible] "[illegible] ఎప్పుడో [illegible] చేశావు. [illegible] [illegible] [illegible] సీవు [illegible]

ఉదరాంతకి

మీ పిల్లల సమస్త అనారోగ్యము, లివర్ అండ్ స్ప్లీన్ వ్యాధులు నివారించి ఆరోగ్యవంతులుగా చేయును.

అమృత సంజీవని మాత్రలు

స్త్రీలకు కలుగు సమస్త వ్యాధులు [illegible] [illegible] శిశువునకు [illegible] [illegible] సత్సంతానమును కలుగచేయును

శ్రీ భుజంగరాయ వైద్యశాల

తాళ్ళరేవు, తూర్పు గోదావరి జిల్లా

ప్రొప్రయిటర్సు "భిషక్ శిరోమణి" పొన్నాడ పేరయ్య అండ్ సన్సు

[illegible] దానివి. అందుకే నీవంటే నాకు [illegible] ఐ పిటీ యూ' అన్నాడు.

[illegible] పూర్ణ ముఖాన్ని చేతుల్లోకి తీసుకుంటూ, ముఖంలో ఏదో వెతుకుతున్నట్టు చూస్తూ "అనా నిజం చెప్పు ప్లీజ్ — నన్ను మోసం చేయకుండా చెప్పు. నన్ను నీవు ప్రేమించావా లేదా ప్లీజ్ చెప్పు. [illegible] చెప్పకు" అన్నాడు.

పూర్ణ ఇక నిగ్రహించుకోలేక పోయింది. "సూరీ — ఐ ప్రామిస్ — నేను ఇంతవరకు ఎవ్వర్నీ నిన్ను ప్రేమించినట్టు ప్రేమించలేదు. ఇక ప్రేమించలేను కూడా. ఆ ప్రేమించే హృదయాన్ని నీ దగ్గరే వదిలేసి వెళ్తున్నాను. సూరీ — నన్ను నమ్ము, అంది ఏడుస్తూ, అతని ఒడిలోకి ఒరిగి పోయింది.

సూరీ "నాకు తెలుసు అనా నాకు తెలుసు — నీవు నన్ను ప్రేమించావని. ఆ మాట జాగ్రత్తగా నా హృదయంలో దాచుకుంటాను. ఒక స్మృతిగా గుర్తుంచుకుంటాను" అన్నాడు.

ఒడిలో పడి వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తున్న పూర్ణ తల నిమురుతూ ఉండిపోయాడు. చివరకు "రేపు అనా, నిన్ను ఏర్‌పోర్టు దగ్గర దింపుతాను" అన్నాడు.

ఏడ్చి ఏడ్చి అలసిపోయిన పూర్ణలో ఓ విధమైన శూన్యత ఏర్పడిపోయింది. మెల్లిగా తయారయి సూరీ చేయి పట్టుకొని ఏర్‌పోర్టు చేరుకుంది.

విమానం బయలుదేరే టైమ్ అయింది. సూరీ — పూర్ణ చెయ్యి [illegible] గరం [illegible] "అనా — [illegible] ఎంగేజ్‌మెంట్ నాడు నీకు ఇద్దామని [illegible] ఉంగరం తీసుకో" [illegible] అన్నాడు. [illegible] తంగా [illegible] పెట్టుకున్నాడు. సూరీ పెదాలు [illegible] నీతమై [illegible] విమానం ఎక్కింది పూర్ణ.

సూరీ నోరు [illegible] "అనా" అని ఆర్ద్రంగా ముద్దుగా "పూర్ణా" అని పిలిచే [illegible] రాలు అన్న పూర్ణ [illegible] ఎంతకాలా [illegible] ఆమెకెలా [illegible] ఆమె కలా [illegible] భగవంతుడు కల్పించిన ఆ సదవకాశాన్ని ఎందుకు [illegible] దో [illegible] జీవితంలో ఒకే ఒక్కసారి [illegible] అదృష్టదేవతను [illegible] చెప్పిందో — ఏమో ఎవరు చెప్పగలరు? ఏది ఎండమావో — ఏది చల్లని నీడ [illegible] ఆశయ [illegible] పాపం పూర్ణ విధి వంచితురాలు.

అంతులేని మానసిక వ్యథతో, దిగులుతో, పీక్కుపోయిన ముఖంతో దిగిన పూర్ణను రఘురామయ్యగారు

ఆంధ్ర పాఠకలోకానికి

విజయ బుక్స్ వారి

కానుకలు

ట్రెడిషనల్ ఇండియన్ కల్చర్ అండ్ అదర్ ఎస్సేస్. (ఆంగ్లం)
రచన:
శ్రీ వి. ఆర్. నార్ల రు. 20-00

స్టడీస్ ఇన్ ది హిస్టరీ ఆఫ్ తెలుగు జర్నలిజం (ఆంగ్లం). (వివిధ ప్రసిద్ధ రచయితల వ్యాసాలు - శ్రీ నార్ల షష్టిపూర్తి ఉత్సవ సంఘ ప్రచురణ) రు. 15-00

అల్పజీవి (నవల)
శ్రీ రాచకొండ విశ్వనాథశాస్త్రి రు. 4-00

ఆరు సారా కథలు
శ్రీ రాచకొండ విశ్వనాథశాస్త్రి రు. 2-00

ఇల్లాలి ముచ్చట్లు (వ్యాసాలు)
శ్రీమతి పురాణం సీత రు. 4-00

ఆరాధన (నవల)
శ్రీమతి కోమలాదేవి రు. 4-00

సృష్టిలో తీయనిది (కథలు)
శ్రీ వాకాటి పాండురంగరావు రు. 3 00

వివరాలకు: "విజయ బుక్స్"
మొగల్రాజపురం, విజయవాడ-2 కు వ్రాయండి.

గాని వానుగాని వచ్చి ఎదుర్కోలేదు. పూర్ణ టాక్సీలో ఇల్లు చేరుకుంది.

ఇంట్లో వాకిలి కెదురుగా రఘు రామయ్యగారి లైఫ్ సైజు ఫొటో పూలదండతో వ్రేలాడుతూ కన బడింది. పూర్ణ అదిరిపడి గొల్లు మంది. ఏడ్చి ఏడ్చి కళ్ళల్లో నీరు ఇగిరిపోయింది. మనస్సులోని దుఃఖం, వెల్తి ఏమీ తగ్గలేదు. కాలమే మాన్పగలగాలి ఆమె గాయాన్ని విచారాన్ని. మామయ్య చనిపోయాడన్న మాట ఆమె నమ్మలే లేకపోయింది.

ఇంటి నౌకరు ఏడుస్తున్న పూర్ణను చూసి కళ్ళనిండా నీళ్ళు పెట్టుకుంటూ ఓ కవరు ఆమె చేతిలో పెట్టాడు. పూర్ణ వణుకుతున్న చేతుల్తో కవరు విప్పింది. దానిలో –

పూర్ణా,

నిన్ను సంతోషంగా సాగ నంపాముగాని మళ్ళీ ఆనందంగా ఆహ్వానించలేక పోయాము. నీవు ఎంత బాధ పడుతున్నావో నాకు తెలుసు. అందులో ఒకరు స్వర్గానికి వెళ్ళిపోయారు. మిగిలివున్న నేను కొన్నివేల మైళ్ళ దూరంలో వున్నాను. నీ కోసం ఎంతో ఎదురు చూశాను పూర్ణా. ఏదో ఎంబసీ గొడవ మూలాన నీ ప్రయాణం ఆగి పోయిందని చెప్పారు. నీవు వచ్చే వరకూ ఇక్కడే వుండాలని, నిన్ను చూడాలని ఎంతో ప్రయత్నం చేసినా లాభంలేక పోయింది. నిన్ను

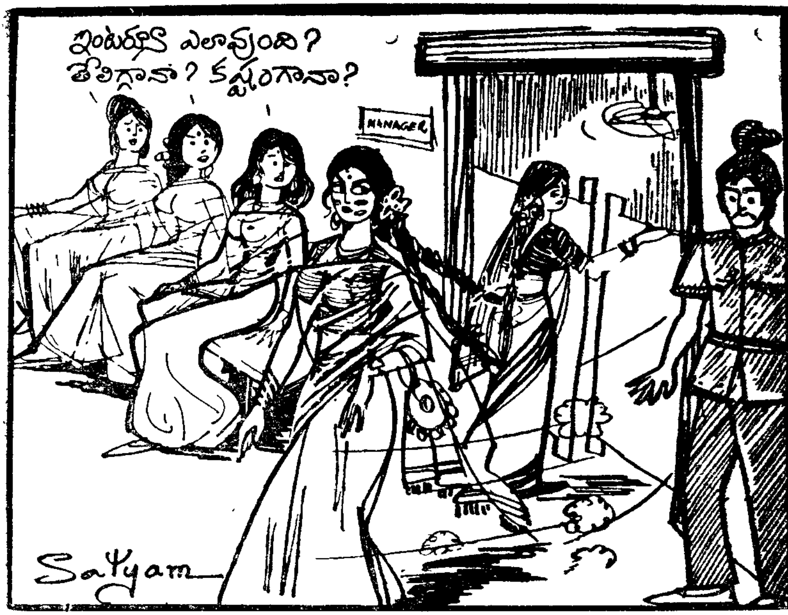

ఇంటర్వ్యూ వారం రోజుల్లో వస్తావంగా నా ప్రయాణం నిర్ణయమయింది. నేను న్యూయార్క్ ప్రొఫెసరు డేవిడ్ దగ్గరకు వెళుతున్నాను. నా కూడా ఏమలను తీసుకు వెళ్తున్నాను.

పూర్ణా, నీవు వెళ్ళిపోయాక మాకు ఒక దావు మతిపోయినంత పని అయింది. ఆ దినాలు ఆస్త పాతబడుతూంది. ఇంతలో హఠాత్తుగా నాన్నగారికి హార్ట్ ఎటాక్ వచ్చి ఐదు నిముషాల్లో చనిపోయారు. నోరు తెరిచి ఒక్క మాటన్నా మాట్లాడకుండా పోయారు. నాన్నగారు వెళ్ళిపోయారు. నా పరిస్థితి ఊహించుకునేందుకైతే బంధువులు చుట్టాలున్నారు. మన ముగ్గురమే ముగ్గురము నీవు దూరంగా వున్నావు. నాన్న వెళ్ళిపోయారు. నేను ఏకాకినైపోయాను. పూర్ణా, ఆనాటి నా వేదన నేను వ్రాయలేను. మనసున్న ఒక్క లాంటిది గమనిక నా మానసిక స్థితి నిన్ను గ్రహిస్తుంది. ఎక్కడో ఒంటరిగా పరాయి దేశంలో వున్న నిన్ను కూడా బాధ పెట్టడం నాకు ఇష్టం లేక పోయింది. నీవు అక్కడ తృప్తిగా లేవు. నీకు తెలిసినంత మాత్రాన కలిగే లాభంకన్నా నష్టమే ఎక్కువనుకొని నీకు వ్రాయలేదు. నన్ను క్షమించు.

నేను తిండి లేకుండా, నిద్ర లేకుండా వీధుల్లో పిచ్చివాడిలా తిరుగుతుండే వాడిని. అప్పుడు విమల - నీవు తెలుసుకదూ?—నన్ను ఆదు[illegible] తని పిల్లాడిని తల్లి లాలించినట్టు నన్ను [illegible]. ఓ [illegible], ఓ ప్రే[illegible]సిలా, ఓ [illegible]రాలిలా నన్ను ఓదార్చి, ప్రేమించి, [illegible]పించి మనిషిగా [illegible]ది నాకు ఆ స్థితి[illegible] ఓ [illegible], ఓ [illegible], ఓ ఆధార[illegible], ఓ చల్లనివడి, ప్రేమగా నిమిరే ఓ చెయ్యి, అన్యా[illegible]యంగా హత్తుకునే ఓ గుండె ఎంతో అత్యవసర మయ్యాయి నేను ఆద[illegible]నే నా [illegible]సరాలన్నీ విమల తీర్చింది. వాటి[illegible] శాశ్వతం చే[illegible]కోమని నా ఆత్మ ఆదేశించింది. సరే— విమలను ఏ ఆడంబరమూ [illegible]కుండా పెళ్ళి చేసుకున్నాను.

పూర్ణా, నన్ను న[illegible]తా వు కదూ? వాళ్ళుగా[illegible] మనకు పెళ్ళి చేదామనుకు[illegible]. అది [illegible] న భ[illegible]కి నీవు నాకు దొబ్బ[illegible]తో సమాన[illegible]. నీవు నాకు ఎప్పుడూ అలాగే [illegible]కబడేదానివి. నిను చూస్తుంటే నా [illegible] కలిగేవి [illegible]. నీవు నా ప్రాణానివి నా మ[illegible]స్సులో మనస్సు[illegible] [illegible]తే కాని నా [illegible] నిన్ను ఊహించ లేను. పూర్ణా, [illegible] మాటలతో పని ఎందుకు[illegible], నేను యేనాడన్నా నాలో యే [illegible] కనిపించావా?

నిజం నిర్మొహమాటంగా చెప్పు. నీవు అదే దృష్టితో నా మీద ఆశ పెట్టుకొని వుంటే నన్ను క్షమించు. స్వచ్ఛమైన నీ [illegible], చల్లనైన నీ మనస్సులో భా[illegible] ప్రే[illegible]నే [illegible]శాను నా సృష్టి [illegible]న్న దగా [illegible]. నా జం త రాత్మ నన్ను మోస[illegible] దని త[illegible]స్తాను ఈ విషయం [illegible]గా [illegible] అదే [illegible]. మళ్ళీ ఇ[illegible] యే తొం[illegible], [illegible] వా[illegible] చె[illegible]చ్చులే అని [illegible]. కానీ [illegible] వారితో [illegible]ప్పే అవ కాశమే రాలేదు వారి ఆశీర్వాదం కూడా తీసుకొనివుంటే మనకు మరింత తృప్తి [illegible]వుండేది. [illegible] [illegible]త్ర లేదు

పూర్ణా, నీకు [illegible] చూసుకొని పెండ్లి [illegible]సుకో. ఈ విషయంమటుకు వా[illegible] చేయకే. జీవితానికి పరిపూర్ణత [illegible]హం [illegible] లక్ష్య[illegible] నీవు [illegible]న్న [illegible] కున్నా[illegible] దీ[illegible]లు నీవు [illegible]. పూర్ణా మా[illegible]దు [illegible] కవద నా [illegible]!! [illegible] [illegible]నా [illegible]వా [illegible]వా? సరే— మ[illegible]. [illegible]వచ్చి నీకు పెండ్లి చేస్తాను!

పూర్ణా, [illegible]. చిన్న నాటినుండి మ[illegible] [illegible]కాల [illegible] లేవు. మరి నీవు [illegible]తో చెప్ప కుండా ఎందుకు [illegible]డ చుకున్నావు?

సూజీ ఎవరు? వారు వ్రాస్తే నేను కోప్పడుతానని భయపడ్డావా? ప్రియమైన ఓ సిస్టర్ పూర్ణా, నిన్ను నేను ఏ విషయానికి కోప్పడను — బాధ పెట్టను. బాబు దేవుడు మిగిల్చిన ఆశ్వర్యాంశమైనది నీవు ఒక్కతేవే. నీ సుఖం, నీ సంతోషం, నీ తృప్తి తప్ప నాకు కావాల్సినది లేదు. నీవు అనవసరంగా దేనిగురించో మనస్సు పాడుచేసుకోకు. అది నాకెంతో కష్టం కలిగిస్తుంది. పూర్ణా! సూజీ వట్టి స్నేహితురాలేనా ప్రేమికుడా? ప్రేమికుడే అయితే ఆ ప్రేమను సఫలం చేయడానికి నీ వాను యేదైనా సాయం చేయగలిగితే చాలా సంతోషిస్తాను, పూర్ణా. విషయం వ్రాయి, సూజీ గురించి. సిడ్నీలోవున్న మోహాన్ ఒకసారి రాశాడు.

పూర్ణా, మన అన్న ఆస్తికి, డబ్బుకి సంబంధించిన కాగితాలు, వివరాలు అన్నీ బ్యాంక్ లాకర్‌లో పెట్టాను. తాళం విమల నాన్నగారిదగ్గర వుంది. తీసుకో. ఆరోగ్యం జాగ్రత్తగా చూసుకో. మరి వుంటాను. జవాబు వెంటనే వ్రాయి.

పూర్ణ వుత్తరం చదివి దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది. అందులో విషయాలు పూర్ణకి చిత్రమైన మనశ్శాంతిని కలిగించాయి. ఏ విషయానికీ పూర్ణ తల వగులగొట్టుకుని అవ్రత కాండాన్ని వదిలివేసిందో ఆ విష

యానే వారు తేలిగ్గా, తెలివిగా పరిష్కరించాడు. ఎవరి అదృష్టం వాళ్ళవెంటే వుంటుంది.

రఘురామయ్యగారికి మాధవయ్య అని ఓ స్నేహితుడు వున్నాడు. ఆయన నేదో కంపెనీలో మేనేజర్. ఆయన రెండవ కూతురే విమల. అప్పుడప్పుడూ పూర్ణా, వాళ్ళు దగ్గరకు వస్తుండేది. స్కూల్ ఫైనల్ చదువుతున్నది. చామన చాయగా, పొడవుగా, సన్నగా ఓ మోస్తరుగా వుంటుంది. మంచి మనస్సు కలదీ, మంచిదీ.

పూర్ణ మనస్సులో ఆ ఉత్తరం పెట్టుకోవాలని చాలా ప్రయత్నం చేసి కృతకృత్యురాలు కాగలిగింది. ఓ విధమైన విరక్తి ఆవహించింది. ఓపిక వున్నంతవరకు, శరీరం అలసిపోయేవరకు హాస్పిటల్‌లో పని చేసేది. తర్వాత నిద్రపోయేది. అలా కొన్ని రోజులు గడచిపోయాయి.

మధ్యలో ఒకటి రెండుసార్లు సూజీకి ఉత్తరం వ్రాస్తే సూజీని గురించి వ్రాయాలి అని మనస్సు కొట్టుకుంది. కానీ ఏదో సంకోచం. పైకి ఆమెనానిని చేయనీయలేదు. మరో నెల తిరిగేసరికి సూజీ దగ్గర నుండి వుత్తరం వచ్చింది. దానిలో ఇలా వుంది.

డియర్ అనా,

నీవు ఖాళీ చేసిపోయిన మనస్సు

ఏన్నాళ్ళు ఖాళీగా వుంచి జీవితాన్ని భారంగా గడపగలను? అందుకని ఒక అవ[illegible]ని పెండ్లి చేసుకున్నాను నీలా ప్రేమించి పిచ్చెత్తించలేక పోయినా, నీలా దూరంగా నెట్టేసి పోదని ఆశిస్తాను. డాక్టర్ వాసుకి, నీకు నా శుభాకాంక్షలు.

నీ సూజీ.

ఇక ఆ అధ్యాయం కూడా ముగిసి పోయింది. పూర్ణ మనస్సులోని తెరలు శాశ్వతంగా మూయబడి పోయినై. ఆ హృదయంలో స్పందన అనుభూతి పూర్తిగా మాయమయి పోయాయి. మిగిలిందల్లా కేవలం యాంత్రికంగా పనిచేసే గుండె మాత్రం వున్నదల్లా డాక్టరు అన్నపూర్ణ మాత్రమే.

పూర్ణ పూర్తిగా రోగులు, రోగాలకే అంకితమైపోయింది. సేవ చేయడం, వైద్యం చేయడం ఇదే జీవితమైపోయింది. ప్రమోషన్ కూడా త్వరలోనే వచ్చింది.

ఏడాదికి తిరిగి వస్తాడనుకున్న వాసు రెండేళ్ళకు వచ్చాడు. పూర్ణని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆ పెద్ద మనిషి తరహాగా ధైర్యం చూసి చకితుడయ్యాడు. పూర్ణ పదేళ్ళు ఎక్కువైనట్లు కనిపించింది. "పెండ్లి చేసుకో పూర్ణా" అని చెప్పాలనిపించి సంకోచించాడు. చివరకు వుండబట్టలేక "పూర్ణా, ఎందుకిలా మారిపోయావు? ఇలా మరమనిషిలా తయారయావేం? పెళ్ళి చేసుకోవా?" అని ప్రాధేయపడ్డాడు.

పూర్ణ చిన్నగా నవ్వుతూ, "నాకేం బావా! బాగానే వున్నానే. వెంట్రుకలు తెల్లబడటం నా తప్పా! పని చేయవద్దా? డ్యూటీ తప్పుతుందా? నాకు పెళ్ళి ఇష్టంలేదు బావా. నాకిలా వుండటమే బావుంది" అంది.

ఋతుక్రమం ఆలస్యమైతే?

విచారపడవద్దు ప్రఖ్యాతిగాంచిన "దేవిపిల్సు" వాడండి

పూర్తికోర్సు ప్యాకెట్టు 28 మాత్రలు వెల రు|| సగం కోర్సు ప్యాకెట్టు 14 మాత్రలు వెల రు వి.పి. అదనము ప్రతి చోట దొరకును

దేవి పిల్సు ముఖ్యంగా ఆలస్యమైన, క్రమముగాకాక పోయిన, బాధతో కూడిన, లేక ఆగిపోయిన బహిష్టకు దేవి పిల్సు బాగుగ గుణమిచ్చును

1 అన్ని సందర్భములలోను శీఘ్రముగాను, అమోఘముగాను పనిచేయును 2 ఏస్థితిలోను ఆరోగ్యమునకు ఎట్టిహాని కలిగించదు.

MFRS.- SEENU & CO., MADRAS-21

స్టాకిస్టు: సిటీ ఫార్మా డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, రాంగోపాల్ వీధి, విజయవాడ- 1

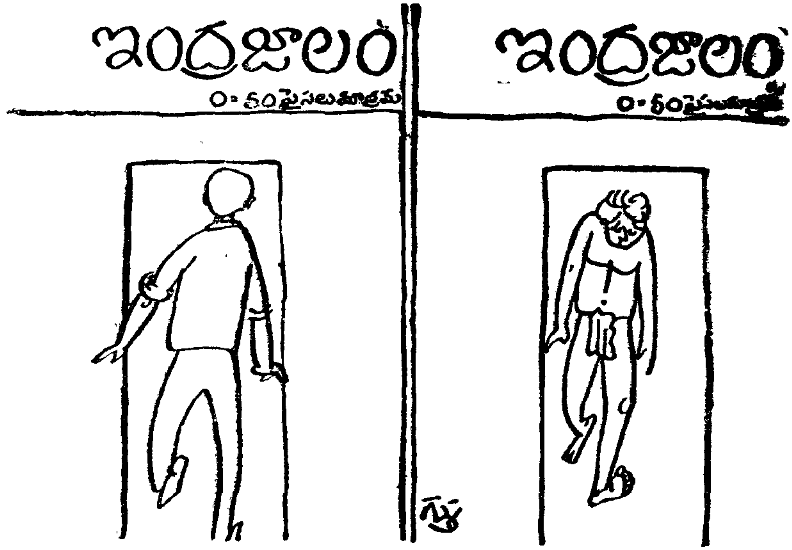

వాసు దెబ్బ తిన్నవాడిలా, "అదేం పూర్ణా అలా నిర్ణయించుకున్నావు! నాతో నిజం చెప్పు నీవు ఏం చెప్పినా భరించగలను. నేను విమలను చేసుకొని నీకు అన్యాయం చేయలేదు కదా! చెప్పు పూర్ణా!" అన్నాడు బొంగురు పోయిన గొంతుతో

పూర్ణ కంగారుగా వాసు చేతులు పట్టుకుంటూ గాతక స్వరంతో "లేదు బావా లేదు అలా ఎప్పుడూ అనుకోకు నీవు విమలను చేసుకొని నాకెంతో శాంతి కలిగించావు. నీవు నా అన్నవి. నేను నీ చెల్లెల్ని. ఇది ఏనాడో నిర్ణయమైపోయింది" అంది.

వాసు, పూర్ణను ఎంతో బ్రతిమాలి కోప్పడి, విసుక్కొని గూడా వివాహానికి వప్పించలేకపోయాము. పూర్ణ చివరకు నవ్వుతూ, "నాకు పెళ్ళి చేసుకోవాలని వున్నప్పుడు నీకు చెప్తాలే బావా, నీవే నా పెళ్ళిచేసి బాధ్యత తీర్చుకుందువుగాని అప్పటి వరకు నా బ్రతుకు నీ ఋణాలమీద కొద్దిగా వుండనీయి. నీవు మోయగలవు అల్లాగైనా ఇండియాని ఇక్కడే వుండవున్న పూర్ణని మరువలేవు" అంది.

వాసు తిరిగి అమెరికా వెళ్ళిపోయాడు. అక్కడే ఉద్యోగం సంపాదించాడు. కొంతకాలం అక్కడే వుండటానికి నిర్ణయించుకున్నాడు.

కాలం ఎవ్వరికోసం ఆగకుండా రెపరెప లాడుతూ ఎగిరిపోయింది.

పూర్ణ గైకకాలంలో ప్రాకేసరయింది. ఎంతులేని పేరు ప్రతిష్టలు సంపాదించుకొంది. ఆమె మంచితనానికి, సేవా నిరతికి అంతా ఆశ్చర్యపడే వారు. నిదానం, శాంతం, ప్రేమ, సహృదయత తొణికిసలాడుతూ వుండేవి. ఆమెతో మాటాడితే బాధలు సగం తగ్గిపోతుందను అనే వారు రోగులు. ఆమె చల్లని స్పర్శ తగిలితే బాధలు రోగాలు మాయమయి పోతాయి అనుకునేవారు. పేదా, గొప్పా తేడా లేకుండా అన్నబిడ్డల్లా చూసి వైద్యం చేసేది. గొప్ప గొప్ప తిరిగి పోయిన స్త్రీల సౌందర్యాన్ని కళ్ళ మూర్తులుగా నిలబెట్టింది. మృత్యు ముఖంలోకి అడుగుపెట్టిన వారిని ఎందరికో ప్రాణం పోయ గలిగింది. భయంకరమైన వ్యాధుల నెన్నిటినో ఎదుర్కొని జయించి రోగులను రక్షించగలిగింది. మొత్తానికి స్త్రీలు హాస్పిటలు కన్నతల్లిగా తల్లిగా పిలిచే ది. ఎటువంటి వారికైనా పూర్ణ వైద్యం, సేవ అందుతాయనే వుండేది. సంతోషంగా నవ్వింది కానుకలైనా తీసుకునేది కాదు. 'భగవంతుడు నాకు అవసరం కంటే చాలా ఎక్కువే ఇచ్చాడు. నాకు ధనం ఎందుకు?' అని మృదువుగా తిరస్కరించేది. తన స్టాఫ్‌ని గానీ, పేషెంట్లని గానీ పల్లెత్తి కటువుగా ఎన్నడూ మాట్లాడేది కాదు.

చిన్ని నగవుతో, భుజాల నిండుగా కప్పుకొని మాయని చిరునవ్వుతో, ప్రశాంతంగా, నెమ్మదిగా నడచి వచ్చే ఆమె రూపు ప్రతివాళ్ళను భక్తితో, గౌరవంతో, ప్రేమతో నమస్కరించేలా చేసేది. ఆరోగ్యం పొందిన ఎంతమంది దీపం వెలిగించి పూర్ణను తలచుకొనే వారో?! కోపం, విసుగు, చిరాకు అనేవి ఈమెకు భగవంతుడు సృష్టించడం మరచిపోయాడా అని అనుకునేవారు.

అవును, నేను హాస్పిటల్లో పూర్ణను చూసి బాధపడేవారు. ఇంతటి మంచి మనస్సు, అందం, విజ్ఞానం, సంపద వున్న ఈమెకు వరుడే దొరకలేదా? ఇంత చల్లని హృదయంలో అనుభూతులు, రాగ విరాగాలు లుప్తమైనాయా? ఇంత వయస్సు వచ్చినా పెండ్లిమీద మనస్సు లేకుండా, పురుష వాంఛ లేకుండా ఎలా వుంది? ప్రకృతి విరుద్ధంగా ఈమె ఎలా బ్రతుకుతుంది? పాపం! ఎంత కష్టం తెలుసేమో? ఎలాంటి మనసైతేనేం? భగవంతుడు చిన్న చూపు చూశాడు అని పోయి ఇంటికి వచ్చిన ఆమెకి ఓ ప్రేమ పూరితమైన హృదయం, ఓ చల్లని మాట చెప్పి, అనిపించే వారు లేరు కదా! జీతం తీసుకొని పనిచేసే వారెంతమంది వున్నా మాత్రం ఏముంటుంది? అని అనుకునేవారు.

ఇలాంటి విమర్శలకు, సానుభూతికి అతీతంగా పూర్ణ నిశ్చలంగా నిలిచిపోయింది. ఆమెకు ఏ విషయంలో ప్రతిఫలాపేక్ష లేదు. శక్తి వంచన లేకుండా పీడిత మానవాళికి సేవ చేయడమే ఆమె ఆదర్శం. అలాగే రాగద్వేషాలకు అందనంత అతీతంగా ఉన్నత స్థాయిలో రోజులు గడపసాగింది. [illegible] ప్రాణ స్నేహితులైనా ఆమె మనస్సులో ఏముందో [illegible] పోయేవారు.

అనేక [illegible] కాలెండర్లు మారిపోయాయి. [illegible] చేసిన నిరంతర [illegible] పూర్ణ [illegible] ఆరోగ్యం ఆమె [illegible]. ఎన్నో [illegible], పరీక్షలు అన్నీ [illegible] విఫలమయి గాల్ స్టోన్స్ [illegible] ఆ నెప్పి [illegible] బాధలో [illegible] పోయేది. ఆమె [illegible] [illegible] తెలియకుండా తుడిచేసుకునేది

హాస్పిటల్ కు వెళ్ళి పని చేయటం ఆమె శక్తికి మించిపోయినప్పుడు [illegible] గానికి రిజిగ్నేషన్ ఇచ్చేసి [illegible] పొందిన నర్సింగ్ హోమ్ లో చేరింది. వందలకు మించిన [illegible] మానుల సానుభూతి [illegible] శక్తి లేక [illegible] ప్రతిమాలి [illegible] ఎవ్వర్నీ [illegible] సిద్ధులైన [illegible] పూర్ణ [illegible] గాల్ స్టోన్స్ తీసి [illegible] పూర్ణకు [illegible] దయగల నర్సు [illegible] చేశారు.

ఒకరోజు నెప్పి తీవ్రంగా వచ్చింది. [illegible] ప్రతిమాలి [illegible], నన్ను [illegible] కోసం మంచానికి [illegible] వ్రాయడం మొదలు పెట్టింది.

నర్స్ [illegible] డిక్టేట్ చేయించి [illegible] వ్రా[illegible]ంది.

పూర్ణ [illegible] [illegible] 'కాదు [illegible]', [illegible] ఇలాంటి లేఖ [illegible] జీవితంలో మొదటి సారి [illegible] ఆఖరిసారిగా వ్రా[illegible] ఇప్పటికే [illegible] చేశాను. [illegible] ఆటంకం లేకుండా [illegible] అంది.

నర్స్ దుప్పటి సవరించి మౌనంగా అవతలకు వెళ్ళిపోయింది.

ప్రియతమా, నూతీ,

ఎన్నో ఏళ్ళ తరవాత నీకీ

ఉత్తరం వ్రాస్తున్నాను. నిన్ను చూడక పోయినా నీవు వ్రాస్తున్న ప్రతి అక్షరాన్ని చదువుతూనే వున్నా.

మాజీ, నేను జ్ఞాపకం వున్నానా? మరచిపోయావా? టిమిడ్ ఇండియన్ గర్ల్ అనాని నీవు మరచి పోలేవు.

మాజీ డియర్, నీవు అనా దిచ్చిన ఉంగరం, నీ స్మృతి, నీ స్పర్శ, నీ మాటలు అన్నీ నా మనస్సులో భద్రంగా దాచుకున్నాను. నీ కౌగిలిలో పునీతమైన నా శరీరం మరి ఎన్నడూ కళంకిత మవ్వలేదు. నీ కళ్ళల్లోకి చూసిన ఈ కళ్ళు మరి ఎవ్వర్నీ చూడలేదు. మాజీ! నేను దురదృష్టవంతురాల్ని - అంతకన్నా ఎక్కువ చెప్పలేను.

మాజీ! మరో పది రోజుల్లో నాకు కోలి సిస్టెక్టమీ చేస్తారు నాకెంతుకో భయంగా వుంది. నేను బ్రతకనని నాకెవరో చెప్తున్నట్లుంది భావం మీ నాకు భయం లేదు మాజీ, కానీ దిక్కు లేకుండా పోతానేమోనని నా భయం. నాదో కోరిక మాజీ, తీరుస్తావా? నా కోసం నేను ఎన్నడూ ఎవ్వర్నీ కోరలేదు. చివరకు భగవంతుణ్ణి కూడా అడగలేదు. నా మాజీ— ఇది విన్నదుగుతున్నాను.

నా ప్రాణం నీవడిలో, నీ చేతిలో, నీ స్పర్శలో, నీ కన్నీళ్ళల్లో కడుస్తూ పోవాలి మాజీ, అదే నా కోరిక. ఇన్నాళ్ళకు నాకీ చిత్రమైన కోరిక కలగడం ఆశ్చర్యమే కదూ? ముపలితనం ముంచుకు వస్తున్న మన మధ్య సానుభూతి తప్ప రాగద్వేషాలు ఎలా వుంటాయ్ మాజీ!?

వెప్పి మళ్ళీ వస్తోంది. ఎక్కువగా రాయలేను. మాజీ వస్తావు కదూ? నీ కోసం ఆఖరి నిమిషం వరకు ఎదురు చూస్తుంటాను.

నీ అనా

ఉత్తరం పూర్తిచేసి పూర్ణ నర్స్‌ని పిలిచి "ఈ ఉత్తరం జాగ్రత్తగా త్వరగా పోస్టు చేయించు తల్లీ" అంది.

నర్స్ ఉత్తరం తీసుకొని గుడ్ నైట్ చెప్పి వెళ్ళిపోయింది.

తెల్లవారి ఎనిమిది గంటలకు నర్స్ పూర్ణకు ప్రియమైన తెల్ల గులాబీల గుత్తి తీసుకొని నర్సింగ్ హోమ్‌లోకి ప్రవేశించింది.

ఛీఫ్ గదిలో డాక్టర్లందరూ చేరి విచారంగా వున్నారు. ఛీఫ్ కన్నీళ్లు తుడుచుకుంటూ "నర్స్, వుయార్ అన్‌లక్కీ. ఆ దేవతకు సేవచేసే భాగ్యం మనకు లేదు. రాత్రి జీడన్‌గా పర్ ఫోరేషన్ అయి ఆమె శాశ్వతంగా కన్ను మూశారు" అన్నాడు.

□ ఔట